

XVII. Helsingin anniskeluosakeyhtiön tarkastaja.

Helsingin anniskeluosakeyhtiön tarkastajan kertomus kesäkuun 1 päivän 1916 ja kesäkuun 1 päivän 1917 väliseltä ajalta oli seuraavaa sisällystä:

Myyntivuonna 1916—17 samoin kuin lähinnä edellisenäkin vuonna rajoittui yhtiön liike tunnetusta syystä miltei yksinomaan koti- ja ulkomaisten väkiviinajuomain vähittäismyyntiin sairaanhoito- ja tieteellisille laitoksille, apteekkeihin sekä teknillisiin tarkoituksiin, minkätähden sen seikan valvonta että myyntipaikoissa noudatettiin siisteyttä ja järjestystä tuotti varsin vähän työtä. Kun sen ohessa vain harvalukuiset yhtiön johtokunnan käsiteltävistä hallintoasioista olivat periaatteellista laatua tai mainittavammin laajakantoisia ja hallinto ylipäättään olojen pakosta oli käynyt sangen yksinkertaiseksi sekä johtokuntakin tämän johdosta kokoontui harvemmin kuin aikaisemmin oli ollut tavallista, väheni tarkastajan työ tämänkin johdosta. Yhtiön johtokunnan kokouksissa ei tarkastajalla enempää kuin vuoden varrella pidetyissä yhtiökokouksissakaan ollut aihetta tehdä pöytäkirjaan muistutuksia, jotka olisivat tietäneet periaatteellista erikantaisuutta johtokunnan tai kokouksen tekemiin päätöksiin nähden, eikä yhtiön tilintarkastuskaan aiheuttanut erikoisia huomautuksia.

Viime kertomuksessa lausuttu arvelu, että Helsingin anniskeluosakeyhtiö säävuttamaansa luojaan taloudelliseen asemaan nähden voisi, siitä huolimatta että yhtiön liike vuonna 1915 tuotti sangen tuntuva tappiota ja yhtiöllä vielä vuonna 1916 oli liikkeestään tappiota Smk 47,486: 54, turvallisesti saattoi odottaa maailmansodan aikaansaaman pulan päättymistä, on jo toteutunut. Yhtiö on nimitäin, niinkuin sen viime vuosikertomuksesta on tunnettua, suuressa määrässä vahvistanut asemaansa sekä vähentämällä menoja että myös etusijassa joulukuussa 1916 sangen edullisesti myymällä omistamansa Yrjönkadun talon n:o 3. Sen ohessa oli yhtiön johtokun-

nalla tilaisuus, sittenkuin Suomen senaatti oli elokuun 22 päivänä 1916 julistanut, ettei yhtiön lunastaessaan Helsingin entisten väkiviinajuomakauppiaiden varastoja tarvinnut suorittaa tukkukauppamaksua, niistä verraten alhaisista hinnoista, mitkä yhtiön ja mainittujen kauppiaiden yhteinen arviolautakunta kesäkuussa 1915 pani mainituille väkiviinajuomavarastoille, ainoastaan lisäksi suorittamalla korkohyvityksen, lunastaa nämä varastot, jotka yhtiö sitten suureksi osaksi ja hyvällä voitolla sai kaupaksi; ja saanee sen tähden kutakuinkin varmasti edellyttää, ettei yhtiön liikkeen tulos vuodelta 1917, noudatettavista ankarista rajoitusmääräyksistä huolimatta, ainakaan ole oleva kielteinen. Yhtiön johtokunta on sen ohessa havainnut mahdolliseksi asettaa virkamiehensä palkkaetuihin nähden samaan asemaan, jossa he olivat ennen pulakauden alkua, mutta joka sittemmin palkkojen vähennyksen johdosta huononi, sekä yhtiön alemmille toimihenkilöille myöntää hyvin tarpeelliset palkan korotukset ja kalliinajanlisäykset.

Lisäksi mainittakoon se hyvin harkittu lujuus, jota yhtiön johtokunta osoitti Korkeasaaren eläinhoitajain keväällä 1917 vaatiessa kohtuuttoman pitkää lomaa johtokunnan myöntämän lisäksi, vaikka oli tarjona vaara, että hoitohenkilökunta tekisi lakon ja sen johdosta ehkä täytyisi äkkipikaa vähentää eläintarhan eläinkantaa. Riita sai kuitenkin onnellisen päätöksen, kun tyytymättömät ainekset poistettiin.
